

Alkotmánybíróság
regisztrációs szám: IV/390-1/2015

TÁRGY: ELŐZŐ KIEGÉSZÍTŐ BEADVÁNYOM KIEGÉSZÍTÉSE

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/390-1/2015
Érkezett:	2015 SZEPT 01.
Példány:	1
Melléklet:	0 db
Kezeliiroda:	PI

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Fenti számú ügyben 2015 augusztus 28-án, elektronikus levél, valamint a Tisztelt Alkotmánybírósághoz személyesen benyújtott nyomtatott kiegészítő beadványomban az alapvető jogok biztosának, ügyemre nézve analógiás ügyekben [AJB-2602/2013, AJB-8370/2012] tett olyan elvi élű megállapításai alapján kívántam bizonyítani azt, hogy a Kúriának az erdészeti hatóság által hozott engem és a sajjóhídvégi erdő többi tulajdonosát erdőfelújításra kötelező, illetve bírságoló 2011. évben kelt egyedi hatósági határozatai bírósági felülvizsgálati eljárásában hozott ítélete alaptörvényt sértő, mely alapvető jogok biztosá által folytatott vizsgálati szempontok szerint az Alkotmánybíróság korábban a Kúria vonatkozásában nem vizsgálódott, mely alkotmányvétségek alkotmányjogi panaszom tárgyai sem voltak. Előző pótbeadványom célja elsődlegesen az volt, hogy bemutassam, hogy jelen tárgyi panaszom előzménye egy már eleve alaptörvényt sértő helyzet volt, mely kialakításából és fenntartásából-menedzseléséből a bíróságok is alaposan kivették a részüket és ez vezetett az alapvető jogok biztosá jelentése előző beadványom. pontjában idézett "circulus vitiosusba" kerültem a többi, eljárásban érintett erdőtulajdonossal együtt.

Jelen beadványomban a fenti számon indult, tehát tárgyi alkotmányjogi panaszomban korábban már megnevezett, az erdészeti hatóság 2012. évben kiadott erdőfelújításra kötelező, valamint egy ugyanabban az évben kiadott bírságoló határozata bírósági felülvizsgálati eljárásában a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által hozott 14. K.27.501/2013/28. számú jogerős ítéletére vonatkozóan hivatkozom az alapvető jogok biztosá analógiás ügyben tett megállapításaira, és állítom, hogy azok alapján vitán felül megállapíthatóak ugyanazon jogtárgyi körben, ugyanazok az alaptörvényt sértések, mint amiket az előző pótbeadványomban a Kúria ítéletének tulajdonítottam. Ezért kérem, hogy az előző beadványomban általam hivatkozott alapvető jogi biztosá érveket és az én érveimet jelen beadványom elidegeníthetetlen részeként tekintse a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletére vonatkozóan is, ezeket itt most nem ismétlem meg, csak kiegészítem és hivatkozom rájuk, megjegyezve, hogy a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete kapcsán az alapjogok sérelme bizonyítása még egyszerűbb, mint a Kúria ítélete esetében, mivel előbbi bírósági ítélet jogszabályi hivatkozásokat tartalmaz, tehát magának az ítéletnek a jogi tartalma határozottabban van megfogalmazva, mint a Kúria ítéletet, mely esetében még az ítélet helyes értelmezése is nehézséget okozott.

Megjegyzem, hogy az Alkotmánybíróság korábban sem az alapvető jogok biztosá által vizsgált jogkérdések, sem az én tárgyi alkotmányjogi panaszomban felvetett, és az alapvető jogok biztosá jelentése megállapításaiból is következő Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletének általam vélelmezett alaptörvényt sértések köre a Kúria ítélete kapcsán sem a korábbi alkotmányjogi panaszomban, sem a Tisztelt Alkotmánybíróság határozatában mint mérlegelt körülmény nem merültek fel. Ezen túlmenően a két ügy, bár a tényállás hasonló, két olyan önálló közigazgatási hatósági eljárás, melyek ellen külön-külön is megillet a jogorvoslat, egyébként pedig új ténybizonyítékok váltak ismertté, és mint fentebb említettem, az alaptörvényt sértések tárgyai amit jelen panaszomban kifogásolok, nem voltak a korábbi alkotmányossági vizsgálatok tárgyai, tehát jelen ügy önállóan bírálható el, ítélt jog előzmény nélkül.

A Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14. K.27.501/2013/28. számú ítélete alábbi, az ítélet rendelkezését egyenesen és közvetlenül meghatározó megállapításai sértik az Alaptörvény több cikkét.

a) *"Összegezve megállapítható, hogy a felperes illetőleg a perrel érintett ingatlan tulajdonosainak felújítási kötelezettsége az Evt. 51. § /1/ bekezdéséből, 17. § /8/ bekezdés b/ pontjából vezethető le."* [9. oldal utolsó bekezdés]

b) *"Az Evt. 40. § /1/ bekezdéséből következően az erdőtervi határozat az erdőgazdálkodó jogit és kötelezettségeit rögzíti, arra vonatkozóan nincs előírás, hogy erdőgazdálkodó hiányában a hatóságnak erdőtervi kiadási kötelezettsége lenne."*

A közigazgatási hatósági döntés jogalapját a Miskolci Közigazgatási Bíróság annak az Evt. 51. § (1), valamint 17. § (8) b) pontja rendelkezésében jelöli meg, mely jogszabályi szakasz alkalmazása az alapvető jogok biztosá előző beadványomban idézett, analógiás ügyben hozott jelentésében tett megállapítása szerinti elvi élű, ügyemre is érvényes megállapítása szerinti olyan ex lege kötelezettség előírás, ami nem alkotmányos alap az egyedi kötelezettség előírásához, a határozatok kibocsátásához, mint eljárási garanciák a szükséges, az alapvető jogok biztosá valamint az általa hivatkozott Alkotmánybíróság szerint alkotmányos garanciális elemnek minősülő eljárások nem kerületek lefolytatásra. Ezeket az eljárási garanciákat a jogalkotó a hatósági körzeti erdőtervezés eljárásaiban garantálja, mind az

erdő fennmaradásához fűzött közérdek, mind az erdőgazdálkodó jogai és kötelezettségei érvényesítése vonatkozásában, mely két érdek, megjegyzem, csak együttesen és arányosan érvényesíthető, ugyan is az erdő gazdálkodó jogainak lábbal tiprása éppen hogy a közérdeket is sértheti. *

Ex lege [Evt., (17. § (8) b), 51. § (1)] alapon, erdő tulajdonos számára, egyedi határozatban előírt kötelezettség sérti a jogbiztonság elvét, az alapvető jogok biztosa állásfoglalása szerint, mivel álláspontja szerint a kötelezettségek előírásához szükséges szakmai feltételeknek megfelelő eljárást, mely eljárások a hatósági erdőtervezési eljárások, és melyek le kell folytatni, mert ez jogi és alkotmányos feltétele egyedi kötelezettségeket előíró, vagy szankcionáló határozatok meghozatalának.

Az alapvető jogok biztosa jelentése szerint ügyemben releváns kijelentését abban a vonatkozásban, hogy az erdőterv készítésének hiánya fel sem merülhet és, hogy ez az erdőterv képviseli az alkotmányos jogok eljárásjogi garanciáját előző (2015. augusztus 28-án benyújtott) panaszbejelentésem **II - III., XII., XIV.**, pontokban idéztem.

Az alapvető jogok biztosa jelentése előző beadványom **VII., VIII., IX., XI., XII., XIII.** pontjában idézett megállapításának az alkotmányjogi panaszomnak abban az elemében bír jelentőséggel, hogy alkotmányosan visszás helyzetet teremt az, ha ex lege eljárásban állapított meg egyedi kötelezettségeket az erdészeti hatóság, és a bíróság ami tárgyi ügyemben a bíróság eljárását is alaptörvénytől teszi.

Az alapvető jogok biztosa jelentése előző beadványom **I.** pontjában idézett megállapításának az alkotmányjogi panaszomnak abban az elemében bír jelentőséggel, miszerint két olyan elkülönült eljárást érintett a bírósági ítélet, mely eljárások közül az első determinálja a másodikat, és mely eljárás során jog szerint biztosított a jogorvoslathoz való jog, és a bíróság a második ügy jogalapjának alátámasztása érdekében olyan tényállást állapított meg, amit bíróság nem, csak közigazgatási szerv állapíthatott volna meg, de ezt az nem tette meg, nyilván való, hogy nem létező, de jogszabály szerint kötelező eljárásban nem érvényesíthetem semmilyen jogorvoslati jogot. [Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletéből fenti a), és b) pont alatt idézett döntések által előállt alapjogsérelem.]

Az alapvető jogok biztosa jelentése előző beadványom **VI.** pontjában idézett megállapításának alkotmányjogi panaszomnak abban az elemében bír jelentőséggel, hogy pontosan annak az Evt. szakasznak jelentőségét emelte ki az alaptörvénytől kitérés körében, mint olyan elemet, ami önmagában is, lényegében az erdő tulajdonos jogai és kötelezettségei gyakorlását korlátozza, mely tényből azt az alapjogvédelmi célú következtetést vontam le, hogy éppen az alapjogok korlátozásának e törvényi megléte miatt keletkezik komulatív hatás az egyes alapjogsértő tényezők között, ezért minden egyes alapjogsértés hatása megtöbbszöröződik, és éppen azért van szükség az erdészeti hatósági eljárások során az erdőtulajdonos alkotmányos jogai gondosabb védelmére, az ilyen eljárásokban különös gondot igényel a komulatív hatások vizsgálata, és az ügyfél jogai eleve sérülékenyebbek. Ezzel szemben a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az alapjogok körében ezzel, az alapvető jogok biztosa álláspontjával egy tökéletesen ellentétes jogszemléletet testesített meg ítéletében azzal, hogy az **Evt. 40. § (1)** bekezdésében, bár ez a szakasz éppen, hogy nem az erdőtulajdonosról rendelkezik, abban a bíróság mégis az erdőtulajdonosok jogai korlátozásának manifesztumát látja és ennek - megjegyzem egyébként is jogsértő és okszerűtlen- jogszabályi valamint visszasság komulatív hatása lett az, hogy valamennyi alkotmányos jogom generálisan el lett vonva, ugyanakkor a kötelezettségem körét gyakorlatilag a végtelenben határozata meg a bíróság azzal, hogy minden, jogszerűtlen egyébként elvben létező, (bár éppen az alapjogi biztos jelentése mutatott rá arra, hogy nem elégséges módon biztosított) , tulajdon feletti rendelkezés korlátozást ellensúlyozó rendelkezés érvényesítését a hatósággal akarategységben megtagadott tőlem, azaz a hatóság a körérdekre való hivatkozással azt tehet amit akar. Ugyanakkor a tényállások körében sem volt tekintettel a bíróság alkotmányos visszasságot súlyosbító helyzetre, pedig a Tisztelt Alkotmánybírósághoz beadott panasz kiegészítésem **V.** pontjában az alapvető jogok biztosa jelentéséből egy olyan alaptörvénytől kitérés körülményt megnevező megállapítást idézek, mely alaptörvénytől kitérés körülmény az én ügyemben is fennáll, és az alapvető jogok biztosa által vizsgált általam analógiás ügyként hivatkozott ügyben is megaválósult, és azt a biztos alkotmányos visszasságot okozó körülményként nevezte meg, csakhogy az én esetemben ez a sérelem is súlyosabb, mert nem 13, hanem 16 év után kaptam meg egy olyan hatósági határozatot, ami a tulajdonom használati módját, harmadik személyek javára megváltoztatta.

Az alapvető jogok biztosa, bár számos alkalommal említi alkotmányos jelentőségét, nyilvánvalóan azért nem részletezi tovább az erdőterv konkrét összetett jelentőségét a jogok és kötelezettségek érvényesítése alapjaként, mert két olyan ügyben tett jelentést, ahol, a szántó spontán beerdősülése miatt még az érintett területen egyáltalán nem folyt korábban erdészeti üzemtervezés, tehát ennek csak a legelső lépése volt hátra, a terület faállományának, élővilágának felmérése, az az erdészeti üzemtervezés megkezdése. Ügyemben erdővel érintett területen korábban már évtizedek óta folyt a hatósági erdőtervezés és erdőgazdálkodás, az immáron 16 év parlagoltatás után a szokásos, rendes erdőgazdálkodásnál megszokott

eljárások többszörösét kell elvégezni visszamenőlegesen, a korábbi eljárásokat átvezetni az Országos Erdőállomány Adattáron majd a megállapított jogi és természetbeni következményeknek megfelelő adatokat rögzíteni, normatív előírások és szakhatóságok, civil szervezetek önkormányzatok bevonásával környezeti hatásvizsgálatot lefolytatni majd ezek alapján hozamvizsgálatot illetve körzeti erdőtervet készíteni lenne jogszerint szükséges.

Az alapvető jogok biztosa analógiás ügyben hozott jelentése előző beadványom **VI.** pontjában idézett megállapításában leírt és alaptörvénysértőnek minősített jogi tényállása megvalósult tárgyi ügyemben is, hiszen ügyemben okirati bizonyítékok alapján megállapítható, hogy az erdészeti hatóság egy korábbi eljárását maga vélelmezi jogsértőnek, és ezért egy szándékváltással meg kívánja változtatni korábbi határozatai döntését (eljárásjogilag az másodlagos jelentőségű, hogy ezeket a jogsértő határozatokat végre is hajtatta a hatóság). Ugyanis sajtóhídvégi területre újraerdősítési kötelezést akármilyen indokoltság esetében is csak úgy lehetne kiadni, ha a korábbi határozatait az erdészeti hatóság visszavonná. Mivel ezt csak az erdőtervezés keretében tehetné meg, és mivel a fentiek szerint az erdőtervezési eljárás alkotmányos eljárási garancia, ennek elmulasztása a sajtóhídvégi területre előírt erdőfelújításra kötelezés mellett alaptörvénysértő helyzetet eredményező hatósági mulasztás. A Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság döntésének alaptörvénysértő jellege abban nyilvánul meg, hogy az alkotmányos eljárási garanciákat kizárva (ő maga ilyeneket nem biztosíthat, a hatóságtól kellett volna kikényszerítenie) hozott olyan döntést, amit kizárólag a közigazgatási hatóság hozhatott volna meg, a bíróság ettől Alaptörvény által el van tiltva, mégis a bíróság olyan tényállást állapított meg, erdőfelújítási kötelezettséget, amit, megjegyzem a kötelezettség alanyának megállapítása nélkül az részletes erdőtervezési eljárás lefolytatása mellett kizárólag az erdészeti hatóság és kizárólag az eljárásban megállapított adatok Adattáron való hatósági aktussal történő átvezetése révén állapíthatott volna meg (ennek részletes ismertetése az alapvető jogok biztosa **AJB 2602/2012.** számú jelentésében megtalálható, itt most nem részletezem). Nyilván való, egyrészt az, hogy nem a tények és bizonyítékok szabad mérlegelése körében járt el a bíróság, amikor a tényállást megállapította, ugyanis törvény írja elő, hogy mi az adott tény, azaz a kötelezettségeknek a közhiteles okirati forrása, és ez az adott ügyben az Országos Erdőállomány Adattár, amiről az alapvető jogok biztosa jelentésében azt is megállapította, hogy a hatóságnak 2013. év előtt is vezetni kellett, mint közhiteles nyilvántartást de annak teljes nyilvánosságát a jogszabály 2013. évtől garantálja, tehát ha minden polgár és szervezet a jogai és kötelezettségei érvényesítésekor a jogszabály által elvárta az Adattár alapján köteles, akkor vitán felül áll, hogy ez a kötelezettség egy közigazgatási bíróságra is vonatkozik, ha lehet még fokozottabb mértékben.

Az alapvető jogok biztosa jelentése előző beadványom **VIII., XIII.** pontjában idézett megállapítása szerint az Evt. által szabályozott eljárásokat, mint a szakmaiságot, és a jogok és kötelezettségek érvényesítésének alapjogi garanciáját nevezte meg. A **XII., XV.** pontokban idézett megállapítások szerint ez a hatóság által készített körzeti erdőterv.

Tehát a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság nem a tények és bizonyítékok mérlegelése körében, hanem alaptörvénysértő módon állapított meg egy tényállást, amivel én és a közérdek számára is hátrányt okozott. Olyan határozatokat tart fenn hatályában amik végrehajthatatlanok, ennek egyenes következménye, hogy szankcionálnak (évi 500 ezer forint bírság) nem használhatom rendeltetésszerűen ingatlan erdőmet, emiatt is veszteség ér, semmilyen az erdőmhez fűződő tulajdonosi jogomat nem érvényesíthetem, előre determináltak a jövőbeli erdészeti hatósági eljárások abban az értelemben, hogy ott nem biztosítható számomra a tisztességes eljárás, a hatékony jogorvoslat, és az erdő megőrzéséhez fűződő szakmaiság sem volt biztosított eddig és így nem is lesz biztosítható a jövőben sem. Arra való esetleges hivatkozás, hogy a bíróság szabadon mérlegeli, hogy milyen okiratokat von a mérlegelésbe eleve iratellenes, mert alkotmányos panaszom most nem erre irányul és minden körülmények között okszerűtlen is, ugyanis az a kérdés, hogy szabad mérlegelés körébe tartozik-e egy tény legfeljebb annak eldöntésére alkalmas, hogy sértett-e súlyosan eljárásjogot a bíróság, de *önmagában* nem alkalmas az alaptörvénysértés tényének vizsgálatára, ugyanis az Alkotmánybíróság is kimondta már, hogy önmagukban jogszerű eljárások is vezethetnek a bíróság részéről alkotmányos sértéshez. Mindamelllett a bíróság nem minden tény állapíthat meg szabad mérlegelés vagy pláne önkényes döntés alapján, amint az, az ügyemben történt, ugyanis jogszabályok őt is kötik, tehát az Adattár adataival ellentétes, vagy nem létező adat megállapítása a bíróság részéről akkor is okiratellenes állítás, ha az adatról a hatóság perben egyoldalúan nyilatkozik, ez már az ügy kimenetelére kiható olyan súlyos eljárás szabálysértés a bíróság részéről, ami megalapozta a felülvizsgálati kérelmemet (tárgyalás a Kúrián 2015. október 8.), és egyben olyan súlyos alaptörvénysértés is, ami megalapozta a Tisztelt Alkotmánybírósághoz, egyéni ügyemben benyújtott alkotmányjogi panaszomat.

Így természetesen a bírsági eljárásban is sérültek azok az alapjogok, amik már a közigazgatási hatósági eljárásokban is sérültek [alábbiakban A) pontban részletezem ezeket], ezeken túlmenően, további alaptörvénysértéssel is bővült ezek köre [B pont], azzal, hogy a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság túllépte alkotmányos hatáskörét megsértve ezzel a hatalmi ágak alkotmányos elkülönítésének elvét és gyakorlatát.

A) A Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság fentebb a) és b) pontokban idézett álláspontja azért alaptörvényt sértő, mert a két döntés együttes hatása az, hogy ex lege eljárásban állapított meg úgy kötelezettséget úgy, hogy a jogszabályokkal garantált alapjogokat garantáló eljárási garanciákat kizárta az ügyből. Ezáltal sérültek az alábbi alapjogi garanciák:

– *A jogállamiság, valamint a jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelménye (Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés:* „Magyarország független, demokratikus jogállam.”)

– *A tisztességes hatósági eljáráshoz való jog (Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés:* „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”)

– *A jogok és kötelezettségek bíróság előtt, érdemi tisztességes eljárásban való érvényesítése joga (Alaptörvény XXVIII. (1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy (...) valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*

– *A jogorvoslathoz való jog (Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés:* „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”)

- *Tulajdonhoz való jog (Alaptörvény XIII. cikke)*

– *Vállalkozás szabadságához való jog (Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdés)* [Alkotmányjogi panaszom kevésbé lényeges eleme, hogy miközben az Evt. a több tulajdonost társult erdőgazdálkodásra kényszeríti, a hatóság ennek feltételeit nem teremti meg a tárgyi ügyben számomra, az erdőtervezés hiánya következtében áll elő ez a helyzet.)

B) Magából az **ítélet rendelkező** része, valamint a fenti a), b) pontokban idézett jogértelmezés együttesen azért alapjogsértő, mert a bíróság a jogok és kötelezettségek körét determináló **olyan tényállást állapított meg, amit az Alaptörvény és a Ket. szerint kizárólag közigazgatási szerv, azon belül erdészeti hatóság állapíthat meg**, a bíróság tehát nemcsak eljárásjogi szabályt, hanem közvetlenül az Alaptörvényt sértette ezzel az eljárásával meg, mégpedig az **Alaptörvény 15. cikk (1) 25. cikk (2) bekezdéseit**. Ez utóbbi elem minden korábbi alkotmányjogi panaszomhoz képest új elem, egyben mutatja az egész magyar jogszolgáltatás, jogállamiság zuhanórepülését a jogrendszer leépítését.

Megjegyzem a bíróság egyoldalú és mintegy végtelen felelősséget az erdőtulajdonosra hárító hivatkozása egyáltalán nem szolgálja az erdő fennmaradásához fűződő közérdeket, mivel az ilyen bírói eljárás teljes mértékben a deklarált közérdekek ellen irányul.

A bíróság által hivatkozott egyik anyagi jogszabály az Evt. 17. § (8) b) pont is a szakszerűséghez köti az erdőfelújításról való erdőtulajdonosi *gondoskodást* (!), amiből következik, hogy az erdőfelújításnak nem minden hatóságilag elrendelt formája szolgálja a jogalkotói célt, mivel jogalkotói cél eszközeként nem kizárólagossággal jelölte meg az erdő tulajdonos felelősségét az erdő szakszerű erdőgazdálkodás általi fennmaradása közérdekeiben, és tekintettel arra, hogy az alapvető jogok biztosa, akárcsak maga a jogalkotó, mind a szakszerűség, mind az erdő magántulajdon közhatalmi korlátozása ellensúlyának alkotmányos garanciáját a hatósági körzeti erdőtervezési eljárásban nevezi meg, az olyan határozat semmiképpen nem szolgálja az erdő fennmaradásához fűződő közérdeket, mely a szakmaiság, és az jogok és kötelezettségek érvényesítése alkotmányos eljárási garanciáját képező előfeltétele azaz körzeti erdőterv nélkül hoz meg az erdészeti hatóság.

Az alapvető jogok biztosa jelentése korábbi beadványom **XV.** pontjában idézett megállapítása szerint az erdő tulajdonosok alapvető jogai az erdészeti hatósági eljárásokban generálisan sérülnek a jogszabályok alkotmányos megfeleltetése hiánya miatt. Ez a megállapítás az én ügyemre is érvényes, de történetesen érvényes az analógiás ügyben konkrét eljárások alkotmányosértő tartalmára tett megállapítása is, ugyanis az én tárgyi ügyemben a hatóság és a bíróság önálló, egyedi döntéseivel a szakmai jogi szabályozás alkotmányosértő rendelkezéseitől függetlenül szintén megsértette az Alaptörvény több cikkét. Tehát az alaptörvényt sértő helyzet mindenképpen megállapítható, mérlegelés nélkül is, mérlegeléssel ezek megállapított köre bővíthető.

Budapest, 2015. szeptember 1.

Tisztelettel:

Perlaki Tamás

* Természetkárosítás, hivatali visszaélés, kényszerítés miatt tett rendőrségi feljelentésemben a nyomozást megszüntető határozatban a rendőrhatalóság azt, hogy szerinte az erdőtervek nem szükségesek jogszabály szerint sem lényegében azzal indokolta, hogy az erdő tulajdonosnak tudnia kell magától is, hogy mi a helyes eljárás,

nincs szüksége ehhez erdőtervre.

Valójában egy vonatkozásban fejen találta a rendőr a szöveget, ugyanis éppen azért mert tisztában vagyok azzal, mert tudom, hogy alapvetően mit kell tennem (lásd. AB határozat, azaz az természetes állapotokat kell fenntartanom, ez az elsődleges cél és nem az erdőgazdálkodás, éppen ezért nem hajtom végre az erdészeti hatóság rendelkezését, ugyanis az eredeti határozat szerinti növényzet teljes kiirtását teljes talajelőkészítést is magába foglaló kötelezés, akárcsak a rendőrségi feljelentésem hatására kiadott módosított határozat előírásai ellentétesek a jogszabályban és a határozatban előírt követelménnyel ugyanis nem megőrzik az élővilágot a területen, hanem elpusztítanak azt, ami egyben környezet és természetkárosítás bűncselekménye lenne. Éppen ezt a helyzetet akarják a hatóságok kieroszakolni szankciókkal és a jogszerűség látszatával az újraerdősítés eme szakmaiatlan és jogalap nélküli módját, már, amint az a koncepciók eljárásoknál is bevett módszer, miszerint előre legyártják az ún. legendát, amire majd ráhúzzák a koncepció tényállást, azt a látszatot keltve, hogy utóbbi már csak azért is igaz, mivel az előbbiből mintegy okszerűen és egyenesen automatikusan következik utóbbi. A rendőrség ugyanis kritikátlanul, mindem okirati és jogszabályi bizonyítékomat és érveimet figyelmen kívül hagyva és a haltóság egyoldalú -saját határozatainak ellentmondó - nyilatkozatait elfogadva az a valós okirati tényállást, hogy újraerdősítési kötelezettségnek nem tett - a hatóság által korábban előírt módon !!!- az erdőgazdálkodó, majd kijelentve azt, hogy ez a kötelezettség rám nézve fennáll, és ennek sem én sem a többi tulajdonos nem tesz eleget, máris kész a legenda, azaz az esetleges további, újabb kárt más azaz a felelősség vonatkozásában meghatározóan vizsgálva kész is a következtetés; a végső pusztulás nem a hatóság utolsó, és az korábbi 1998-2010 évi eljárásai okozták, nem, erről szó sem eshet, hiszen ennek pusztaság lehetőségét kizárja úgymond az erdőtulajdonosok sorozatos mulasztása, hiszen erdőgazdálkodó híján már 2002. évtől nekik kellett volna a hatóság szerint az erdőfelújítást elvégezni, nos az ilyen rendetlenség vezetett egyenesen a bűncselekményhez, a környezet és természetkárosításhoz. Ekkor már lehet is hivatkozni arra, hogy a rendőrség úgymond már előre megmondta, hogy az erdőtulajdonos kizárólag felelős az erdőfelújításért, hiszen neki "tudnia kell", önmagától is, hogy hogyan kell eljárnia az erdőfelújítás során, tehát a természeti károkért eleve csak ő lehet a felelős.

A fent leírt tipikus rendőrségi okoskodás természetesen a valós tényállás előzetes és feltétel nélküli kizárása mellett egy fikción alapuló rágalom, egy helyzet önkényes értelmezése, maszatolás, de ezek a szervek a súlyos köztörvényes jogérvéseitektől sem riadnak vissza ha egy másik hatóság kimentése a tét.

